

מדינת ישראל
המשרד לביטחון לאומי
לשכת השר לביטחון לאומי

בלמ"ס

י"א בסיון תשפ"ד
17 ביוני 2024
סימוכין - 5700-0084-2024-001641

לכבוד
עו"ד גלי בהרב – מיארה
היועצת המשפטית לממשלה

שלום רב,

הנדון: נסיון להערים על בג"ץ ולפגוע בשלטון החוק
סימוכין: בג"צ 532/23

1. הגיע לידי במאורח, רק כתוצאה מהעובדה שלפתע מצאת לנכון לפנות לבג"ץ בבקשה להגישו, מכתבו של המפכ"ל היוצא אלייך מיום 27.5.24, שתוקן מהר במכתב נוסף מיום 14.6.24, לאחר שנחשף כי המכתב מכיל הכל חוץ מאמת עובדתית ותוקן שוב לאחר שהתברר שגם התאריכים שנכתבו בו אינם נכונים.

➤ העתק המכתב הראשון מיום 27.5.24 והעתק המכתב השני מיום 14.6.24 מצורפים בזאת ומסומנים באותיות "א" ו-"ב" בהתאמה.

2. מכתב זה, בגרסתו השנייה, אשר דומה כי נוסח לבקשתך לשם שימוש בו למטרות זרות, הוחזק בידייך במשך כשלושה שבועות מבלי שטרחת לבקש את תגובתי לו, כמתבקש ומתחייב.

3. עתה את מבקשת להגישו לבג"ץ, מבלי שהתבקשה תגובתי, במטרה לתמוך בעתירה של גורמים פוליטיים אשר מבקשים לפסול את החוק לתיקון לפקודת המשטרה, ושלא במפתיע חברת אליהם, ממניעים זרים ופסולים.

4. כאמור לעיל, קשה שלא להתרשם שהמכתב הנו תולדה של שיתוף פעולה בינך לבין מפכ"ל יוצא, שמסיים את כהונתו בעוד כחודש לאחר שנפסל מלשמש כמפכ"ל בדו"ח קשה של ועדת החקירה הממלכתית לחקר אסון הר מירון. כידוע, ועדת החקירה הטילה על המפכ"ל אחריות אישית למחדל שהוביל למותם של 45 מתפללים, בקבעה כי:

"לכאורה הממצאים שפורטו היו מביאים אותנו להמליץ לסיים את תפקידו של רנ"צ יעקב שבתאי, ב-17.1.24, אולם בצוק העיתים על רקע המלחמה הוארכה כהונתו כמפכ"ל בחצי שנה. בהתחשבה

מדינת ישראל
המשרד לביטחון לאומי
לשכת השר לביטחון לאומי

בנסיבות מיוחדות אלה אנו מתירים לממשלה לקבוע
את המועד הנכון לסיום תפקידו" (עמ' 221 לדו"ח).

5. גם ברגיל היה מקום לבקש את תגובתי למכתבו זה של המפכ"ל היוצא, ולברר את העובדות קודם לנקיטת כל פעולה. למען הסדר הטוב אציג בקצרה את השלשות העניינים, אשר בוודאי ידועות לך כמו גם לציבור כולו.

6. על רקע דו"ח ועדת החקירה האמורה, יחד עם העדר תפקוד המפכ"ל מאז (וכנראה בעקבות) פרסום הדו"ח, ביום 27.5.24 שלחתי מכתב למפכ"ל היו ובו ביקשתי לזמנו לשימוע. יום אחד חלף וכבר שלחת מכתב ובו קבעת כי נמנע ממני לקיים את השימוע, אשר היה בו כדי לאפשר למפכ"ל להשמיע את טענתו לפני שאני וממשלת ישראל כולה נקבל החלטה בענייניו. בנסיבות אלה, וכפי שמסרתי לבית המשפט בתגובתי לבקשה הבהולה למתן צו ארעי, ביקשתי להביא בתוך 10 ימים לדיון בממשלה הצעת החלטה שתקבע את מועד סיום כהונתו של המפכ"ל, כאמור לעיל, בהתאם למסקנות הדו"ח. **אלא שגם לזאת התנגדת ומנעת ממשלת ישראל לקבל החלטה בהתאם לסמכותה.**

➤ **העתק מכתב השימוע מיום 27.5.24, העתק מכתבך מיום 28.7.24, העתק תגובתי לבקשה הבהולה למתן צו ארעי והצעת ההחלטה אותה ביקשתי להביא לממשלה מצורפים בזאת ומסומנים באותיות "ג", "ד", "ה" ו-"ו" בהתאמה.**

7. למרות כל האמור לעיל, לא רק שלא מצאת לנכון לפנות אלי ולבקש את התייחסותי למכתב, אלא שביקשת להגיש את המכתב לבג"ץ כראיה, ולהציג את תוכנו כעובדה מוגמרת. זאת, בניגוד לכל דין, נוהל וסדר נכון, כמו גם כלל בסיסי של הגינות או חתירה לברור האמת. **וזאת, בשעה שאת כמו הציבור כולו מודעים לתחושת הפגיעות והמרמור של המפכ"ל היוצא על רקע כל האמור לעיל (דו"ח הוועדה, מכתב השימוע והצעת החלטה שתכליתה לסיים את כהונתו).**

8. לא רק שמצאת לנכון להגיש את המכתב לבג"ץ באופן מניפולטיבי ופסול, אלא שאף הדלפת את המכתבים ואת הבקשה לבג"ץ למהדורות החדשות, כשעה לפני שידורי החדשות בטלוויזיה, באופן שממחיש מהי שיטת פעולתך ומהי מטרתך. הכל באופן פסול הסותר את עצם דרך הפעולה המתחייבת של גורם משפטי בכיר כל כך ובוודאי עובד מדינה בכיר. זאת לצד הנסיון הבוטה והזועק לשמיים לפגוע בי אישית ולמנוע את יכולת התיפקוד שלי כשר לביטחון לאומי.

9. על אף שבנסיבות האלו מכתבו של המפכ"ל היוצא כלל לא מצדיק תגובה, מצאתי לנכון להתייחס לטענות ו-"לעובדות" שבמכתבו של המפכ"ל, על מנת להאיר מקצת האמת, כדלקמן.

מדינת ישראל
המשרד לביטחון לאומי
לשכת השר לביטחון לאומי

10. במכתבו טרם התיקון טען המפכ"ל היוצא כי בתאריך 13.1.24 פניתי לסמפכ"ל באשר לשיירות הסיוע לעזה, כאשר אני עוקף את המפכ"ל המכהן.

11. בתדרוכים שמסרה לשכת מפכ"ל לתקשורת, נמסר כי למעשה השר "עקף את המפכ"ל ופנה לדרג שמתחתיו...". דא עקא, שכפי שהשבתי בציבור, בתאריך שבו פניתי לסמפכ"ל, המפכ"ל היוצא כלל לא שימש כמפכ"ל שכן נבצר ממנו בשל ניתוח שעבר, והסמפכ"ל החליף אותו ושימש כממלא המקום שלו. כלומר, ממילא ברי שהטענה העובדתית המצויה כאן כוזבת.

12. אמנם העיתונאי גיוש בריינר, אשר תודרך על ידי לשכת מפכ"ל, פרסם בעיתון הארץ כי "בן גביר טוען בתגובה כי השיחה התרחשה בזמן שעבר ניתוח אולם ההליך הרפואי נקבע לארבעה ימים לאחר מכך", אולם לאחר שביקשתי את לוי"ז שיירות הסיוע והסתבר כי בתאריך 13.1 כלל לא היה לוי"ז כזה, ויתרה מזאת, עד תאריך 26.1 לא היו כלל הפגנות נגד שיירות הסיוע, נאלץ המפכ"ל היוצא לשלוח כאמור מכתב מתוקן ובו הוא הודה באי אמירת האמת תוך שתיקן את התאריך הנטען על ידו לתקופה שבה המפכ"ל כלל לא תפקד, וממלא מקומו היה הסמפכ"ל.

➤ העתק הפרסום מעיתון 'הארץ', והעתק לוי"ז שיירות הסיוע מצ"ב ומסומנים באותיות "ז"
ו-"ח" בהתאמה.

13. והנה, גם הטענה של המפכ"ל היוצא בגרסתו בהמשך, לפיה קבעתי בשיחה עם הסמפכ"ל ומפקד מחוז דרום כי המדיניות שלי היא "שאין לסייע לצה"ל בנושא השירה ההומניטרית", אינה אמת. ולא בכדי המפכ"ל היוצא אינו מגבה את דבריו בראיות או עדויות. מה גם שלא ברור כיצד הוא יכול לצטט מתוך שיחה שלא נכח בה.

14. המפכ"ל גם מסתיר את העובדה כי באותו תאריך טרם הייתה בתוקף וטרם התקבלה החלטת קבינט, לפיה המשטרה תקבל אחריות על אבטחת שיירות הסיוע ההומניטריות. ההחלטה שהיתה אז בתוקף קבעה שהמשטרה תהיה כוח מסייע לצה"ל. בניגוד לטענת המפכ"ל היוצא בסעיף 1 למכתבו, לא מדובר היה במשימה שהוטלה על משטרת ישראל.

15. ודוק בתאריך 15.12.2023 החלטת הקבינט כלל לא נגעה למשטרת ישראל ונקבע בה ברוב קולות כי הקבינט מאשר הכנסת סיוע הומניטרי עם מצרים לרצועת עזה דרך מעבר כרם שלום בכפוף לבידוק בטחוני ישראלי ורק בתאריך 16.05.2024 השית ראש הממשלה על המשטרה את האחריות לוודא שתנועת הסיוע מתקיימת כסדרה. יוער, שכל אותם חודשים עד 16.05.2024 עליהם מדבר המפכ"ל האחריות הייתה של צה"ל ושל המשטרה הצבאית, ומשטרת ישראל לכל היותר היוותה כוח סיוע.

מדינת ישראל
המשרד לביטחון לאומי
לשכת השר לביטחון לאומי

➤ **העתק החלטת הקבינט מיום 15.12.2023 והנחיית ראש הממשלה מיום 16.05.2024**
יסומנו באותיות "ט" ו-"י" ויוגשו במעטפה חסויה לעיני בית המשפט בלבד.

16. מעבר לכך, לו היית פונה אלי כמתחייב, היית למדה כי בשיחה עם הסמפכ"ל – שהיה אז המפכ"ל בפועל, ביצעתי את תפקידי כמי שנדרש לוודא שהמשרה מבצעת את מדיניות הממשלה ובכלל זה השר הממונה. ביקשתי להבין מדוע פעילות משרתת ישראל מושבתת, מדוע מפסיקים עבודתן של יחידות שלמות במשרה, לשם ליווי שיירות הסיוע, על אף שתפקיד המשרה לסייע בלבד לצה"ל ולמצ"ח. לא השגתי על עצם הסיוע של משרתת ישראל אלא על הסטת מרכז הכובד של פעולת המשרה ממטלותיה החשובות לנושא שלא הוטל עליה באותה העת.

17. ויוזכר שמחיתי כנגד העתקת שוטרים שאמורים לשמור על חיי אדם במגזר הערבי בתקופה שהרצח בה גואה, למשל, את השוטרים של היחידה הטקטית של משרתת ישראל או את השוטרים של יחידת יואב (יחידה לאכיפת מקרקעין בנגב שהסטה שלה היא רק באישור המפכ"ל), בעוד שהמשימה אותה העת לא היתה באחריות המשרה אלא באחריות המשרה הצבאית וצה"ל.

אני מכבד את החלטות הקבינט, גם כשאני מצביע נגדן, כי זו נשמת אפה של הדמוקרטיה, ולכן חשוב במיוחד להקפיד על העובדות, דבר שהיה קורה לו היית פועלת כיועצת משפטית לממשלה ופונה אלי ועומדת על הדברים, קודם שפנית לתקשורת ובג"ץ, קודם שפעלת כמו גורם פוליטי ולא מדינת-משפט.

18. ראוי וחשוב כאשר יש רצח במגזר הערבי באים בתלונות אלי, כאשר המשרה לא מקיימת את המדיניות באים בטענות אלי, ולכן כה חשוב שהשר הממונה יברר את הדברים בשעה שמפסיקים עבודת יחידות שלמות ויבקש הסבר ומענה.

19. הוא הדין באמור בסעיף 2 למכתב טרם התיקון. **גם במועד המיחוס לדברים אלו טרם התקבלה החלטה לפיה האחריות על הסיוע ההומניטרי היא של משרתת ישראל.**

20. גם הטענה לפיה אמרתי לקצין כלשהו בשטח כי מדיניות הקבינט איננה נכונה וחסרת שחר. לא בכדי המפכ"ל היוצא אינו מגבה אמירות אלה בכל ראייה או עדות. למען הסר ספק, אכן הבהרתי למפכ"ל היוצא כי המדיניות שלי היא לא להשבית יחידות שלמות, לא להפקיר את הצפון, לא להפקיר את הדרום, לא להזניח את המגזר הערבי המשווע לאכיפה, לצורך מימוש החלטת הקבינט – שכאמור, באותה תקופה, היתה כי על המשרה רק לסייע לשיירות.

מדינת ישראל
המשרד לביטחון לאומי
לשכת השר לביטחון לאומי

21. ונקודה אחרונה לגבי האירוע בהר מירון. גם כאן, למרבית הצער, המפכ"ל היוצא מסתיר את העובדות הלא נעימות. הוא עצמו, מי שחייב היה להימצא בחמ"ל במירון ולמעשה הומלץ על ידי הוועדה לסיים את תפקידו בשל אחריותו לאסון הנורא במירון בעבר, לא הגיע כלל למירון ולא נכח בחפ"ק. הוא לא נכח בהערכות המצב קודם לאירועים, לא בתוך ההר, לא בדיוני הסטטוסים ואפילו לישיבה המסכמת והחשובה הוא לא הגיע.

22. למעשה מאז פרסום דו"ח ועדת מירון שמצא אותו אחראי באופן אישי – מר קובי שבתאי כבוי ואיבד את החשק לעבוד. כאשר אני הגעתי לאירועי ההילולה במירון, וגיליתי שהמפכ"ל היוצא אינו נוכח וכלל לא מצוי בסוד העניינים וקבלת ההחלטות, לא היה מנוס מכך שאקבל את הסקירות מהניצבים במשטרה שנכחו שם. אני מקווה שלמותר לציין בפניך את המסקנות החותכות של הוועדה לחקר אירועי מירון לגבי אחריותו של השר הממונה על המשטרה להיות מעורב, לשאול שאלות, להציף סוגיות. אחריות שגרמה אף לסנקציות שהוטלו בדו"ח הוועדה על השר אוחנה. לכן, אלמלא הייתי פועל כפי שפעלתי ברי שהייתי מועל בחובתי על פי הדין, ההיגיון וגם על פי מסקנות ועדת החקירה הממלכתית שמונתה לשם כך.

23. באשר לטענה של המפכ"ל לפיה "אין לשר ואין למפקד מגב הסמכות להשעות שוטרים", כפי שהדברים מופיעים בס' 4 למכתבו הראשון, לפני התיקונים שנאלץ להכניס בו, ניכר כי כפי שהמפכ"ל מתרשל במילוי תפקידו ובכתיבת מכתב התלונה הכוזב כלפיי, כך הוא התרשל בבירור סוגיית הסמכויות החוקיות שיש לי. לו היה לומד את החומר כדבעי, היה מגלה שלשר יש גם יש סמכות להשעות שוטרים, טעות שאת היית מחויבת להעמידו עליה.

24. לעניין זה ראי סעיף 21 לפקודת המשטרה הקובע כי:

**"שום דבר האמור בפקודה זו או בחוק המשטרה אינו
בא לגרוע מסמכות השר להרחיק שוטר בכל עת
שירצה".**

25. לצד זאת, סעיף 15 לדבר המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922 עד 1947 קובע כי:

**"הממשלה רשאית, כשתראה סיבה מספקת לכך,
לפטר כל אדם המכהן במשרה ציבורית בישראל או
להתלותו מעבודתו, והיא רשאית לנקוט באותה
פעולה משמעתית אחרת, כפי שתמצא לראוי".**

26. סעיפים אלו מגובים גם בפסיקת בג"ץ, למשל בעניין סבן, (בג"ץ 2993/22 סבן נ' השר לביטחון פנים (נבו 12.07.2022)) מפי השופטים עמית, ברק-ארז והשופטת כנפי-שטייניץ, הקובע כי:

מדינת ישראל
המשרד לביטחון לאומי
לשכת השר לביטחון לאומי

"סמכות השר לפטר שוטר שאובה גם מסעיף 21 לפקודת המשטרה הקובע כי "שום דבר האמור בפקודה זו או בחוק המשטרה אינו בא לגרוע מסמכות השר להרחיק שוטר בכל עת שירצה [...] לצד מקורות סמכות אלה, לשר סמכות לפטר שוטר גם מכוח הסמכות הכללית שהוענקה לכל שר מכוח סימן 15 לדבר המלך הקובע כי "הממשלה רשאית, כשתראה סיבה מספקת לכך, לפטר כל אדם המכהן במשרה ציבורית בישראל או להתלות מעבודתו, והיא רשאית לנקוט באותה פעולה משמעתית אחרת, כפי שתמצא לראוי".

וכן ראו: בג"ץ 8225/07 סדיק נ' מפכ"ל המשטרה - רב ניצב דודי כהן (נבו) 06.07.2009.

27. ויוער שמפקד מג"ב, לאחר שצפה בסרטונים, אמר שבשלושה אירועים הלוחמים פעלו לכאורה בצורה חמורה, הפרו את החוק ופגעו באזרחים ללא כל סיבה. לכן היה מקום להשעותם עד לבירור הסוגיה.

28. ואולי אולי צריך לדון את המפכ"ל היוצא לכף זכות, ולראות באור אחר את שינוי הגרסאות הכה בוטה בין מכתבו הראשון לבין המכתב המתוקן. שהרי לאורך כל עדותו בוועדת מירון, חזר שוב ושוב המפכ"ל על כך שהוא אינו זוכר עד שבעדותו מיום 14.5.2023, לאחר קבלת מכתב האזהרה הוא ציין (2: 36 לדיון המצולם): "אני מצטער... אני מאז הקורונה יש לי איזה נתקים בחשיבה... של השאלה... אני מתנצל".

➤ <https://www.youtube.com/watch?v=X5Z-BoFvIFQ&t=9407s> מצ"ב לינק לצפייה בדיון מיום 14.5.23

29. בשורה התחתונה, העובדה שמצאת לנכון לפעול כפי שפעלת בנוגע למכתב זה, פסולה ומדאיגה מאוד. ברי כי היא חותרת תחת עצם הסמכויות הנתונות לך, סותרת את דרך הפעולה הנדרשת ממך, וממחישה שכל מטרתך לפגוע ביכולת שלי לתפקד כשר ממניעים פסולים, בכלל זה להשפיע באופן פסול ומניפולטיבי על החלטת בג"ץ בנוגע לתיקון לפקודת המשטרה.

באהבת ישראל,

קריית הממשלה מנחם בגין, בניין ג', ת"ד 18182, ירושלים 91181 | מספר ניח: 073-365-7000
פקס: 02-541-8083

sar@mops.gov.il | www.mops.gov.il

מדינת ישראל
המשרד לביטחון לאומי
לשכת השר לביטחון לאומי

ח"כ איתמר בן גביר
השר לביטחון לאומי